

תת"ע 4735/12/17 - מדינת ישראל נגד ליקין אנטטסיה

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 4735-12-17 מדינת ישראל נ' ליקין אנטטסיה
בפני כבוד השופטת רות פרג בר-דין

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
לייקין אנטטסיה
הנאשמה

הכרעת דין

כמפורט סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב-1982, אני מודיעה על זיכוי הנאשמת מחמת הספק.

כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום לפיו, ביום 23.11.17 סמוך לשעה 23:39, שעה שנagara את רכבת, בכביש 4, נהגה ברכבת בהיותה נהגת חדשה, שטרם מלאו לה 21 שנה, והסיעה 3 נוסעים, ללא מלאוה במושב לצידה, בגיןוד לסעיף 12א לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א-1961 (להלן: ה"פקודה").

ביום 11.4.18 מסר ב"כ הנאשמת כפירה כללית לרבות נהיגה וביום 11.4.18 נשמעו ראיות מטעם התביעה.

בתום פרשת התביעה העלה ב"כ הנאשמת טענת "אין להшиб לאשמה" אשר נדחתה כאמור בהחלטתי מיום 16.4.18.

ב"כ הנאשמת הודיע כי הנאשمت מזווירת על זគותה להheid והודיע "אלו עד". משכך, הגיעו הצדדים סיכומים בכתב.

ב"כ המאשימה ביקשה להרשיע את הנאשמת בעבירה המיוחסת לה בכתב האישום בהתבסס על ראיות התביעה והעובדת שהנאשمت יותרה על זគותה למסור עדות דבר מהו זהירותן לראיות התביעה.

ב"כ הנאשמת ביקש לזכותה מאחר והמאשימה לא הוכיחה ברמה הנדרשת במשפט פלילי, שניים: האחד- טרם מלאו לנאשמת 21 שנים והשני- לא ישב ברכב מלאוה כהגדרתו בפקודת התעבורה.

המתווה הנורמטיי:

העבירה בה הואשמה הנהגת הינה עבירה בגיןו לסעיף 12א לפקודת, הקובע:

"**נаг חדש שטרם מלאו לו 21 שנים וחלפה לגביו התקופה שבה חלה עליו חובת הלויי האמורה בסעיף 12א, לא יסיע ברכב מנווני יותר מאשר נסעים עד שימלאו לו 21 שנים, אלא אם כן יושב, במושב שלצדו, מלאוה.**"

סעיף 12א(ז) לפקודת, מגדיר "מלאוה":

"**"מלאוה"** - כל אחד מלאה, ובלבב שלא יחשב מלאוה בעת היותו **шибור כהגדתו בסעיף 64ב:**

(1) מי שבידו רישון נהיגה בר-תוקף לאותו סוג רכב חמיש שנים לפחות, ומלאו לו 24 שנים, ואם הוא בעל רישיון להוראת נהיגה - אף אם טרם מלאו לו 24 שנים;

(2) מי שבידו רישון נהיגה בר-תוקף לאותו סוג רכב שלוש שנים לפחות, ומלאו לו 30 שנים."

אין מחלוקת בין הצדדים באשר לכך שברכב הנהנתה היו 3 נסעים נוספים אשר מספרי תעוזות הזהות שלהם נרשמו בדוח.

המחלוקה היא בשאלת האם הוכיחה המאשימה את גילם של הנהגת והנסעים ברכב?

מטרם התביעה העידו שתי שוטרות והוגשו ת/1- דז"ח ובו נסיבות העבירה ות/2- תע"צ רשיון נהיגה ע"ש הנהנתה.

עדת תביעה מס' 1, השוטרת מירה שרון העידה כי עצרה את הרכב הנהנתה לאחר שהבחינה בו מבצע עבירה של עקיפה מימין. ברכב היו נהגת ו- 3 נסעים נוספים. השוטרת בדקתה את רישיון הנהנת ולאחר שראתה כי היא צעירה בת 20, בדקתה את גיל הנסעים שנמצאו עמה ברכב **"ומאחר וראיתי שאין נהג מלאוה, כפי המתחייב על פי החוק, לקחתי את כל תעוזות הזהות שלהם והכנשתי בדוח".**

הנדיך המרכזי בעדות השוטרת שרון הינו ת/1 אשר הוגש מכח כלל "הקפאת הזיכירה".

שלושה נתונים מרכזיים מופיעים בת/1. א. היהת הרכב בתנועה עובר לעצירתו. ב. גיל הנהנת ג. גיל הנסעים.

ב"כ הנהנתה זנחה את טענת ההגנה באשר להיות הרכב בעצרה והודה בסיקומיים כי הרכב היה בתנועה. ראה סעיף 2,4 לסיקומיים. למען הסר ספק אני נותנת אמון מלא בעדויות השוטרת כי הרכב נעזר בשל ביצוע עבירות תנוצה.

אשר לגליל הנהגת :

אני דוחה את טענת ההגנה כי לא הוכח שלנאשمت טרם מלאו 21 שנים.

בהתאם על חומר הראיות, אני קובעת כי טרם מלאו לנאשמת 21 שנים במועד האירוע. אני מאמינה לעדות התביעה כי עדת תביעה מס' 1 בדקה את רישון הנהיגה של הנאשמת כפי שעולה גם מת/1. הנאשמת זההה על פי רישון הנהיגה ותמונה. עדת התביעה נוכחה לדעת כי הנאשמת בת 20 ונוגת חדשה.

הנאשمت בחרה שלא להעיד ולא למסור את גרסתה דבר המהווה חיזוק ותמיכת לריאות התביעה.

עוד יאמר כי העבירה המיוחסת לנאשמת בעלת יסוד שלילי, כאשר מדובר בהוכחת גילה.

"**הלכה היא לעניין יסוד שלילי בעבירה, כי על דרך הכלל די בכמות הוכחה מועטה על מנת שתטעמוד התביעה בחובת הראייה, וזה תועבר לכתפי הנאשם.**" ראה רעפ 09/6831 פואד טורשאן נ' מדינת ישראל , (18.7.11), פסקה 25 להחלטת כב' הש' ג'ובראן.

כמota הוכחה הנדרשת מן התביעה על מנת לצאת על ידי חובת הראייה של יסוד שלילי הינה מועטה; ומשעודה התביעה בחובת הראייה והנאשمت לא הביא מטעמה ראיות לסתור, די במידת ההוכחה המועטה כדי לבסס עמידה בנטול השכונע לגבי יסוד. זאת מושם שהוכחת החיבור היא משימה פשוטה ביותר, במיוחד כדי לה לנאשמת בהקמת הספק על ידי הצגת תעוזת זהות כראיה מטעמה. ראה גם יעקב קדמי על הריאות חלק רביעי בע' 1707 (2009).

"**אשר על כן, די בדרך כלל בכך שהנאשם לא יצא היותר - או לא טען לקיומו כאשר נתבקש לעשות כן - בעט שהוחשד בכך שאין בידו ההיתר הדרוש, כדי שהتبיעה תצא ידי חובת הראייה בהקשר זה;**" יעקב קדמי על הריאות חלק רביעי בע' 1708 (2009).

די באמור כדי לקבוע כי לנאשمت טרם מלאו 21 שנים במועד האירוע.

אשר לגליל הנוסעים :

הן בת/1 והן בעדותה בבית המשפט ציינה השוטרת שרון כי: "**בדקתי בני כמה הנוסעים שנמצאים עימה (הנהגת-ר.פ.ב.)**". הסנגור אף נמנע מחקירה נגדית בשאלת זו והנאשمت בחרה שלא להעיד דבר המהווה חיזוק.

עם זאת, עדת התביעה השנייה, השוטרת ליזרוביץ, העידה מזכירהנו, לאחר שהצהירה כי היא זוכרת את האירוע, ציינה בעדותה כי היא אשר לקחה את תעוזות הזהות של שלושת הנוסעים ברכב אולם- בשום שלב לא ציינה כי היא בדקה אישית את תעוזות הזהות של כל אחד מהנוסעים. עוד ציינה כי השוטרת שרון הסתפקה בבדיקה רישון הנהיגה של הנהגת. השוטרת ליזרוביץ לא נחקרה בחקירה ראשית אשר לגלם של הנוסעים כפי שעולה מתעודות הזהות שלהם.

השוטרת ליזרוביץ מעלה ספק אשר לשאלת מי בדק את תעוזות הזהות של הנוסעים, האם היא או השוטרת שרון. פגמ

זה אינו ניתן לריפוי בעצם הימנעות הנאשמה מלהuid.

יודגש כי השוטרת ליזרוביץ אינה מתייחסת לגילם של הנוסעים.

אני מקבלת אפוא את טענת ההגנה כי המאשימה לא הוכיחה כי מי מהנוסעים ברכב אינו עונה על הגדרת "מלואה" כדרישת החוק.

הוכחת יסודות עבירה על סעיף 12 לפקודה, דורשת כי מלבד הוכחת היות הנאשמת נהגת חדשה שטרם מלאו לה 21 שנים, להוכיח גם את גילם של כל אחד מהנוסעים ברכב.

המאשימה יכולה להוכיח את גיל הנוסעים ברכב במספר דרכים, האחת- רישום בדו"ח את מספר תעוזות זהות ותאריכי הלידה של כל אחד מהנוסעים ברכב. השנייה- זימון הנוסעים ברכב עדוי תביעה, שעה שפרטיהם מופיעים בדו"ח והשלישית- הגשת תע"צ תאריכי לידי של כל אחד מהנוסעים ברכב כדי להוכיח את גילם במועד העבירה.

שעה שהמאשימה לא הוכיחה גילם של הנוסעים ברכב התעורר בי ספק באשר לביצוע העבירה.

סוף דבר אני מזכה את הנאשמת מחמת הספק.

המציאות תשליך העתק הכרעת הדין לצדים.

ניתנה היום, ח' תשרי תשע"ט, 17 ספטמבר 2018, בהעדר הצדדים